

Lietuvos Respublikos Seimo nariams
Lietuvos socialdemokratų partijos pirmininkui Mindaugui Sinkevičiui
Tėvynės sąjungos-Lietuvos krikščionių demokratų partijos pirmininkui Laurynui Kasčiūnui
„Nemuno aušros“ pirmininkui Remigijui Žemaitaičiui
Demokratų sąjungos „Vardan Lietuvos“ pirmininkui Virginijai Sinkevičiui
Liberalų sąjūdžio pirmininkei Viktorijai Čmilytei-Nielsen
Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungos pirmininkui Aurelijui Verygai
Lietuvos lenkų rinkimų akcijos–Krikščioniškų šeimų sąjungos pirmininkui Valdemar Tomaševski
Nacionalinio susivienijimo pirmininkui Vytautui Sinicai

(Siunčiama tik el. paštu)

DĖL PLANUOJAMOS SEKSUALINIO SMURTO REGULIAVIMO REFORMOS 2026-06-02

„Jūs negalite būti šalia žmogaus prievartos naktį. Bet jūs galite nuspręsti, kas jo lauks ryte.“¹

Rugilė Butkevičiūtė, VšĮ Ribologija vadovė

Seksualinio smurto prevencija ir veiksmingas reagavimas į jį Lietuvoje ilgą laiką nesulaukė pakankamo politinio dėmesio, nors su šia problema susiduria įvairaus amžiaus ir skirtingų visuomenės grupių žmonės. Seksualinis smurtas daro ilgalaikį poveikį nukentėjusių asmenų fizinei ir psichikos sveikatai, saugumo jausmui, pasitikėjimui institucijomis ir galimybei siekti teisingumo, todėl valstybės atsakas į šią problemą turi būti nuoseklus, veiksmingas ir paremtas žmogaus teisių principais.

Šiuo metu atsirado reali galimybė sustiprinti seksualinio smurto ir priekabiavimo prevenciją bei pagerinti nukentėjusių asmenų apsaugą. Balandžio 9 d. pirmą kartą Lietuvos Respublikos Seimo plenarinių posėdžių salėje vyko diskusija apie seksualinį smurtą², kurioje palaikymą pokyčiams išreiškė visų frakcijų atstovės. Seime taip pat buvo suburta parlamentar(i)ų ir eksperčių darbo grupė, parengusi pasiūlymus dėl seksualinio priekabiavimo ir seksualinio smurto prevencijos bei teisinio reguliavimo tobulinimo. Šių pasiūlymų pagrindu Seime jau yra registruotos teisės aktų pataisos³, kurias artimiausiu metu planuojama pateikti balsavimui.

Todėl mes, žemiau pasirašiusios žmogaus teisių, lygių galimybių, švietimo, jaunimo, socialinės įtraukties, tautinių mažumų ir kultūrinės įvairovės srityse veikiančios organizacijos, vienijančios įvairių visuomenės grupių interesus ir dirbančios su vaikais, jaunimu bei suaugusiais visoje Lietuvoje, krepiamės į parlamentinių partijų vadovus ir vadoves, reikšdamos palaikymą planuojamai seksualinio smurto reguliavimo reformai. Kviečiame sutelkti politinę valią, palaikyti

¹ Kalba pasakyta 2026 m. balandžio 9 dieną Seimo plenarinėje salėje, diskusijos „Seksualinis smurtas Lietuvoje: statistika, praktika, teisinis reguliavimas“ metu.

<https://manoteises.lt/straipsnis/rugile-butkeviciute-negalite-zmogui-padeti-prievartos-nakti-bet-galite-nuspresti-kas-jo-lauks-ryte/>.

² 2026-04-09 Seimo rytinis posėdis Nr. 130, https://www.youtube.com/live/1FW_4CwJanU?si=0OMOp2rAy6hkDbJG&t=3826.

³ Aiškinamasis raštas dėl įstatymų projektų Reg. Nr. XVP-1497- XVP-1500, 2026-05-13.

<https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAK/d61598804e9111f18091f24c9e0d719a?positionInSearchResults=90&searchModelUUID=8198647c-e06c-4027-a24e-8d9562d28a36>.

registruotas teisės aktų pataisas ir užtikrinti, kad jos būtų svarstomos atsakingai, nuosekliai ir iš esmės.

Seksualinio smurto prevencija ir nukentėjusių asmenų apsauga nėra vienos frakcijos ar vienos politinės krypties klausimas. Tai – žmogaus teisių, teisingumo ir visuomenės saugumo tema, kuriai reikalingas platus politinis sutarimas. Toliau šiame rašte pateikiame pagrindinius argumentus, kodėl seksualinio smurto ir priekabiavimo reguliavimo tobulinimas yra būtinas ir savalaikis žingsnis.

Dėl reformos reikalingumo

Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) duomenimis, beveik 1 iš 3 moterų per gyvenimą yra patyrusi smurtą, įskaitant seksualinį⁴. Tokią proporciją atskleidžia ir ES vykdyti tyrimai – seksualinį smurtą, įskaitant išžaginimą, Europos Sąjungos valstybėse yra patyrusi kas šešta moteris⁵. FRA duomenimis, 10 proc. respondenčių Lietuvoje liudijo patirtą seksualinį smurtą⁶. Vis dėlto realūs nukentėjusiųjų nuo seksualinio smurto skaičiai, tikėtina, yra daug didesni. Jungtinio FRA, Eurostat ir EIGE tyrimo duomenimis, tik 1 iš 8 smurtą patyrusių moterų apie jį praneša policijai, 1 iš 5 kreipiasi į sveikatos priežiūros įstaigas. Vyrai pagalbos kreipiasi dar rečiau – tik vienas iš šešių nukentėjusiųjų.⁷ Lietuvoje atlikti tyrimai rodo, kad oficialų kreipimąsi skaičių galima drąsiai dauginti iš penkių⁸.

2025 metais Lietuvoje registruoti 429 nusikaltimai ir baudžiamieji nusižengimai žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui.⁹ Nors pastaraisiais metais šis skaičius auga, tačiau vis dar neatitinka smurto paplitimą atskleidžiančios statistikos. Tai reiškia, kad Lietuvoje seksualinio smurto tema vis dar nėra gerai atpažįstama, o į institucijas besikreipiančių yra gerokai mažiau nei realiai nuo tokio smurto nukentėjusiųjų.

Šiuo metu galima išskirti šiuos pagrindinius iššūkius, kylančius patyrus seksualinį smurtą, gaunant pagalbą ar vykdant baudžiamąjį persekiojimą:

- Vaikų viliojimas (*angl. grooming*)

„Groomingu“, arba viliojimu, vadinamas suaugusio žmogaus tikslingas bandymas užmegzti ryšį su vaiku siekiant juo manipuliuoti, pelnyti pasitikėjimą ir galiausiai išnaudoti. Ekspertės pastebi, kad tai dažniausiai vyksta internete: per socialinius tinklus, žaidimų platformas ar žinučių programas.¹⁰ Tačiau tai gali vykti ir kitose vaiko laiko praleidimo vietose: sporto klubuose, būreliuose ir kt.

Šiuo metu galiojantis Baudžiamasis kodeksas numato atsakomybę už jaunesnio negu šešiolikos metų asmens viliojimą, tačiau tik tokiu atveju, jeigu po pasiūlymo susitikti buvo imtasi konkrečių veiksmų, kad susitikimas įvyktų (BK 152¹ str).¹¹ Tai reiškia, kad Baudžiamasis kodeksas neapima tų

⁴ <https://www.who.int/publications/i/item/9789240116962>.

⁵

https://eige.europa.eu/newsroom/news/one-three-women-eu-have-experienced-violence?language_content_entity=en

⁶ <https://fra.europa.eu/en/publication/2024/eu-gender-violence-survey-key-results>

⁷ <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/10608265241249937>

⁸ <https://manoteises.lt/straipsnis/seksualinis-smurtas-elgesio-pandemija-lietuvoje/>

⁹ Informatikos ir ryšių departamento duomenys,

https://www.ird.lt/lt/reports/view_item_datasource?id=11954&datasource=114273.

¹⁰ <https://vaikoteises.lrv.lt/lt/naujienos/groomingas-kaip-atpazinti-nematoma-pavoju-vaiku-saugumui-PO0/>

¹¹ 152¹ straipsnis. Jaunesnio negu šešiolikos metų asmens viliojimas,

<https://www.e-tar.lt/portal/lt/legalAct/TAR.2B866DFF7D43/asr?csrt=5555299232024838096>.

situacijų, kurios vyksta skaitmeninėje erdvėje dar iki (arba nesant) gyvo susitikimo. Tačiau pavojus vaikui gali kilti ir internete, kuriame vaikai praleidžia gana didelę laiko dalį. Europos tyrimų tinklo „EU Kids Online“ duomenimis, jaunesnio mokyklinio amžiaus vaikai internetu per dieną naudojami nuo 1 iki 3 valandų.¹² Tyrimo duomenimis, 14 proc. mergaičių ir 8 proc. berniukų, kurių amžius 12-16 metų, per pastaruosius metus yra gavę seksualinio pobūdžio žinučių. 2020 m. Paulinos Želvienės ir levos Daniūnaitės atliktas tyrimas atskleidė, kad vienas iš trijų paauglių yra patyręs seksualinį smurtą internete.¹³

Lietuvoje, kaip ir daugelyje kitų šalių, galiojantys įstatymai sunkiai spėja su sparčiai besikeičiančia skaitmenine aplinka.¹⁴ Todėl būtina peržiūrėti galiojančią reguliavimą, kad šis užtikrintų didesnę apsaugą vaikams nuo seksualinio smurto.

- Skirtingas moterų (mergaičių) ir vyrų (berniukų) patiriamo seksualinio smurto traktavimas

Lietuvos Respublikos baudžiamajame kodekse yra dvi su seksualine prievarta susijusios nusikalstamos veikos – išžaginimas (BK 149 str.) ir seksualinis prievartavimas (BK 150 str.). Abu straipsniai numato atsakomybę už lytinės aistros tenkinimą su žmogumi prieš šio valią, panaudojant fizinį smurtą ar grasinant tuoj pat jį panaudoti, ar kitaip atimant galimybę priešintis, ar pasinaudojant bejėgiška nukentėjusiojo asmens būkle. Esminis skirtumas tarp išžaginimo ir seksualinio prievartavimo yra prievartos būdas – išžaginimo metu santykiaujama vaginaliniu būdu, o seksualinio prievartavimo metu lytinė aistra tenkinama analiniu, oraliniu ar kitokio fizinio sąlyčio būdu.

Pastebėtina, jog sankcija už BK 149 str. yra didesnė, taip suponuojant, jog vaginalinis aktas yra sunkesnis nusikaltimas už kitokį lytinės aistros tenkinimą (analiniu, oraliniu ar kitu būdu). Be to, baudžiamajame kodekse numatytos sankcijos už seksualinį smurtą prieš mažamečius ar nepilnamečius taip pat skiriasi. Jei nukentėjęs asmuo nepilnametis, už išžaginimą (BK 149 str.) skiriamas laisvės atėmimas nuo trejų iki dešimties metų, o už seksualinį prievartavimą (BK 150 str.) – nuo dvejų iki dešimties metų. Jei nukentėjęs asmuo mažametis, už išžaginimą skiriamas laisvės atėmimas nuo penkerių iki penkiolikos metų, o už seksualinį prievartavimą – nuo trejų iki trylikos metų.

Atsižvelgiant į tai, kad išžaginimu yra laikomas tik vaginalinis lytinis aktas, smurtautojai, pasirinkę kitokią seksualinio smurto formą prieš nepilnamečius bei mažamečius, gali sulaukti mažesnės bausmės, nors padariniai nukentėjusiajam gali būti identiški žalojantys. Kitaip tariant, seksualinė prievarta prieš mažametį berniuką analiniu būdu laikoma mažiau pavojingu prievartos būdu nei mažametės mergaitės išžaginimas vaginaliniu būdu.

Atsižvelgiant į tai, kad bet kokių būdu vykdomas seksualinis smurtas yra nusikaltimas žmogaus orumui, seksualinio apsisprendimo laisvei ir pažeidžia asmens neliečiamumą, reikalinga tobulinti teisės aktus taip, kad šie neskirstytų nukentėjusių asmenų pagal lytį ar prievartos būdą. Dėl šios priežasties siūlytina svarstyti BK 149 ir 150 straipsnių apjungimą.

¹² <https://www.eukidsonline.ch/files/Eu-kids-online-2020-international-report.pdf>

¹³ <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/32854055/>

¹⁴ Understanding and Combating Grooming: Danish and Baltic Cooperation, <https://ribologija.lt/wp-content/uploads/2024/06/Understanding-and-Combating-Grooming-Danish-and-Baltic-Cooperation.pdf>

- Lytinis santykiavimas be asmens laisvanoriško sutikimo

Pagal Baudžiamąjį kodeksą Lietuvoje, siekiant nusikaltimą laikyti išžaginiu (BK 149 str.) arba seksualiniu prievartavimu (BK 150 str.), įstatymas reikalauja įrodyti prievartos, jėgos panaudojimo, grasinimo jėga arba bejėgiškos būklės faktą: pagal BK 149-150 str. atsako tas, kas tenkino lytinę aistrą su žmogumi prieš šio valią <...> panaudodamas fizinį smurtą ar grasindamas tuoj pat jį panaudoti <...>. Teisinį reguliavimą papildo teismų praktika, kurioje vadovujamasi pozicija, jog nesutikimas lytiškai santykiuoti turi būti aiškiai išreikštas ir kaltininkas turi suvokti kito asmens nesutikimą.¹⁵ Be to, iš nukentėjusiojo reikalaujama aktyvių pasipriešinimo veiksmų, kurie įrodytų asmens nesutikimą lytiniam santykiams.

Tačiau vis daugiau kalbama apie atvejus, kai seksualinio nusikaltimo metu nukentėjusysis (-ioji) nesipriešina, nešaukia pagalbos, nenaudoja fizinės jėgos stengiantis ištrūkti. Tyla, sustingimas ar kitoks neveikimas gali būti viena iš reakcijų į užpuolimą ar kitokį stresą.¹⁶ Kaip teigia mokslininkai, sustingimas taip pat yra viena iš smegenų reakcijų į pavojų, ypač į užpuolimo ataką. Sustingimas įvyksta, kai migdolinė smegenų dalis (lot. *amygdala*) – itin svarbi žmonių „pavojaus sistemos“ dalis – identifikuoja ataką ir signalizuoja smegenų kamienui, kad šis slopintų judėjimą. Tai įvyksta žaibiškai, automatiškai ir sąmoningai nekontroliuojamai.

Svarbu paminėti ir iššūkius, su kuriais susiduria asmenys su negalia. Moterų, turinčių intelekto ir/ar psichosocialinę negalią, situacijos supratimas seksualinės prievartos metu ir (arba) jų nesugebėjimas pasakyti „ne“ gali būti neteisingai suvoktas kaip sutikimas.¹⁷

Vertinant kitų valstybių seksualinio smurto teisinį reguliavimą, šalis galima skirstyti į tris kategorijas: pirmoji šalių grupė savo teisinėse bazėse yra įtvirtinusi prievarta grįstą teisinį reglamentavimą – vadinasi, tam, kad lytinis aktas būtų laikomas prievartavimu (ar išžaginiu), turi būti nustatytas fizinės prievartos faktas (į šią kategoriją patenka Lietuva). Antroji šalių grupė vadovujasi sutikimo koncepcija – bet koks lytinis aktas be sutikimo yra seksualinė prievarta. Yra dalis šalių, įtvirtinusių mišrų reguliavimą, t. y. kaip atskirus nusikaltimus traktuoja 1) seksualinį smurtą, naudojant prievartą ir 2) seksualinį smurtą, vykdomą be prievartos, bet ir be sutikimo.

Su sutikimu susiję teisės aktai skirtingose valstybėse taip pat skiriasi. Galima išskirti tris požiūrius į sutikimu grįstą seksualinio prievartavimo apibrėžimą:

- **Dviejų lygmenų** (angl. *two-tiered approach*). Pagal šį metodą paliekama seksualinio prievartavimo nuostata, pagal kurią reikalaujama naudoti jėgą, prievartą ar grasinimus, ir pridedama papildoma nuostata, kuri visiškai pagrįsta sutikimu lytiniam santykiams. Toks požiūris yra problematiškas dėl skirtingo požiūrio ir skirtingo dydžio bausmių taikymo.
- **Ne reiškia ne**. Tokia prieiga nereikalauja jėgos, grasinimų ar prievartos panaudojimo, bet reikalauja, kad lytiniai santykiai būtų įvykę „prieš asmens valią“, t. y. kai yra aiškus asmens nesutikimas lytiniam santykiams. Šis požiūris kritikuojamas dėl to, jog neretai visas dėmesys yra skiriamas aukos elgesiui – ką ji (-s) sakė, kaip buvo apsirengusi, kaip išreiškė nesutikimą, kodėl neišreiškė jo garsiai ir kt. Tai prisideda prie aukų kaltinimo kultūros ir galimos antrinės viktimizacijos.

¹⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus 2014 m. gruodžio mėn. 9 d. nutartis, priimta baudžiamojoje byloje Nr. 2K-538/2014.

¹⁶ James W. Hopper, *Why many rape victims don't fight or yell*, 2015, <https://www.washingtonpost.com/news/grade-point/wp/2015/06/23/why-many-rape-victims-dont-fight-or-yell/>

¹⁷ Janine Benedet and Isabel Grant. *Hearing the Sexual Assault Complaints of Women with Mental Disabilities: Consent, Capacity, and Mistaken Belief*, 2007, McGill Law Journal (52 McGill L.J. 243).

- **Taip reiškia taip.** Toks požiūris grindžiamas sutikimu, kriminalizuojant lytinius santykius ar kitus seksualinius veiksmus su asmeniu, kuris nedalyvauja savo noru, o ne prieš jo valią. Tokiu būdu pagrindinis dėmesys skiriamas kaltinamojo (-sios), o ne nukentėjusiojo (-sios) elgesiui.

Europoje vis daugiau šalių įtvirtina sutikimo modelį, tokiu būdu apsaugant seksualinį smurtą patiriančius asmenis nuo pareigos „tinkamai“ priešintis. Šiuo metu savo baudžiamuosiuose įstatymuose sutikimą lytiniams santykiams yra įtvirtinusios šios Europos regiono valstybės: Belgija (1989 m.), Kroatija (2013 m.), Kipras (2020 m.), Danija (2021 m.), Vokietija (2016), Graikija (2019 m.), Islandija (2018 m.), Airija (1981 m.), Liuksemburgas (2011 m.), Malta, Slovėnija (2021 m.), Švedija (2018 m.), Jungtinė Karalystė (2000 m.), Ispanija (2022 m.), Turkija (2014 m.), Juodkalnija (2018 m.) Ukraina (nuo 2022 m.). Pastaraisiais metais prie šio sąrašo prisijungė Suomija (2023 m.), Nyderlandai, Šveicarija, Norvegija (2024 m.), Prancūzija (2025 m.). Estijos parlamente šiuo metu svarstoma seksualinio smurto reforma.¹⁸

Teisinės paradigmos pokytis nuo prievartos prie sutikimo susiformavo remiantis Europos Žmogaus Teisių Teismo (EŽTT) praktika. Dar 2003 m. sprendime M.C. v. Bulgaria Teismas konstatavo, kad valstybės privalo kriminalizuoti ir veiksmingai persekioti visus nesutikimu grindžiamus seksualinius veiksmus, įskaitant atvejus, kai auka nepasipriešino fiziškai¹⁹. Ši pozicija buvo nuosekliai patvirtinta vėlesnėje jurisprudencijoje²⁰.

Atsižvelgiant į tai, jog nukentėję asmenys ne visada gali aiškiai ir nedviprasmiškai išreikšti savo nesutikimą, o jėgos ar prievartos panaudojimo reikalavimas yra perteklinis, palaikome iniciatyvą tobulinti teisės aktus taip, kad nusikaltimu būtų laikomi bet kokie seksualinio pobūdžio veiksmai, atlikti nesant laisvanoriško asmens sutikimo.

- **Seksualinis priekabiavimas**

Galiojantis Baudžiamasis kodeksas numato atsakomybę už seksualinį priekabiavimą, tačiau jo taikymas yra ribotas. Pagal BK 152 str. atsako asmuo, kuri(s) priekabiavo prie pagal tarnybą ar kitaip priklausomo asmens. Tai reiškia, kad nesant pavaldumo santykių, seksualinis priekabiavimas vulgariais veiksmais, pasiūlymais ar užuominomis nėra laikomas nusižengimu ir neužtraukia atsakomybės. Šiuo atveju į baudžiamojo įstatymo taikymo apimtį nepatenka atvejai, pavyzdžiui, darbo vietoje, kai asmuo priekabiavo prie to paties lygmens kolegės (-os), tarp kurių nėra pavaldumo santykių. Ši įstatymo spraga aktuali ne tik darbinėje, bet ir viešojoje vietoje, pavyzdžiui, gatvėje, viešajame transporte, prekybos vietose ir kt.

Pagrindinių teisių agentūros 2023 m. duomenimis, kas antra moteris ES savo gyvenime yra patyrusi seksualinį priekabiavimą.²¹ 2024 m. Europos lyčių lygybės instituto, Pagrindinių teisių agentūros ir Eurostat duomenimis, kas penkta moteris Lietuvoje yra patyrusi seksualinį priekabiavimą darbe.²²

Nepaisant didelį seksualinio priekabiavimo paplitimo mastą atskleidžiančių duomenų, dabartinis reguliavimas neužtikrina pakankamos apsaugos priekabiavimą patiriantiems asmenims, taip pat atitinkamos atsakomybės priekabiavantiems asmenims. Dėl šios priežasties būtina tobulinti teisės

¹⁸ <https://manoteises.lt/straipsnis/kaip-estija-keicia-savo-poziuri-i-seksualini-smurta-pamoka-lietuvai/>.

¹⁹ M.C. v. Bulgaria (2003), <https://hudoc.echr.coe.int/fre?i=001-61521>.

²⁰ Žiūrėti, pavyzdžiui, I.C. v. Romania, M.G.C. v. Romania ir E.B. v. Romania

²¹ <https://fra.europa.eu/en/news/2023/show-harassment-and-violence-against-women-red-card>

²² <https://fra.europa.eu/en/news/2024/one-three-women-eu-have-experienced-violence>

aktus panaikinant pavaldumo reikalavimą BK 152 str., kartu numatant administracinę atsakomybę už seksualinį priekabiavimą viešojoje vietoje.

Atsižvelgiant į išdėstytus argumentus, prašome stoti į nukentėjusiųjų pusę, palaikyti rengiamus teisės aktus seksualinio smurto reguliavimui tobulinti ir prisidėti prie sisteminio lūžio Lietuvoje.

Jeigu turite papildomų klausimų ar norėtumėte rašte minimas temas aptarti plačiau, nevyriausybinių organizacijų ekspertės (-ai) yra pasirengusios pasidalinti patirtimi. Susisiekite info@lchr.lt.

Kreipimąsi inicijavo Žmogaus teisių organizacijų koalicija, kurią sudaro šios organizacijos:

Diversity Development Group
Labdaros ir paramos fondas „Frida“
VšĮ Humanistinių idėjų ambasadoriai (HIA)
Įvairovės edukacijos namai
Lietuvos žydų (litvakų) bendruomenė
Lietuvos žmogaus teisių centras
VšĮ Lygių galimybių plėtros centras
Nacionalinė LGBT* teisių organizacija LGL
„Padėk pritapti“
VšĮ „Psichikos sveikatos perspektyvos“
Romų visuomenės centras
Tolerantiško jaunimo asociacija
Žmogaus teisių stebėjimo institutas

Kreipimąsi palaiko:

Lietuvos negalios organizacijų forumas (jungia 15 organizacijų)
Lietuvos moterų teisių įtvirtinimo asociacija (jungia 14 organizacijų)
Lietuvos moterų lobistinė organizacija (jungia 41 organizaciją)
Nacionalinė asociacija prieš prekybą žmonėmis (jungia 6 organizacijas)
Asociacija Moters teisės – visuotinės žmogaus teisės (jungia 7 organizacijas)
Lietuvos jaunimo organizacijų taryba (jungia 57 organizacijas)
Nacionalinis skurdo mažinimo organizacijų tinklas (jungia 66 organizacijas)
Vaikų linija
Moterų teisių asociacija
Asociacija Moterų informacijos centras
Veda Vidus - VšĮ Klaipėdos socialinės ir psichologinės pagalbos centras
Ribologija

Atviros Lietuvos fondas
Labdaros ir paramos fondas „Atgaivos sala“
VšĮ „Gilės sodas“
Kėdainių rajono Moterų krizių centras
VšĮ „Unikalus šokis“
VšĮ Jaunimo asmeninio tobulėjimo centras
Kovos su prekyba žmonėmis ir išnaudojimu centras
Marijampolės apskrities moters veiklos centras
Emocinės pagalbos ir konsultacijų centras
Dingusių žmonių šeimų paramos centras
Socialinių inovacijų fondas
Moterų veiklos inovacijų centras
Moters užimtumo informacijos centras
VšĮ Neliečiama
Asociacija Vilniaus Moterų namai
Kauno apskrities moterų krizių centras
Lietuvos sutrikusio intelekto žmonių globos bendrija „Viltis“
Telšių krizių centras
Lietuvos triračių sporto asociacija
Menų agentūra Artscape
Stebėk teises, VšĮ
VšĮ „Vilniaus naktinis biuras“
Kretingos moterų informacijos ir mokymo centras
Alytaus miesto moterų krizių centras
Lietuvos universitetų moterų asociacija (LUMA)
Tauragės moters užimtumo ir informacijos centras